

ה"ת 28518/11/16 - שמעון אטלן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 28518-11-16 אטלן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 340164/2016

בפני	כבוד השופטת קרן מילר
מבקש	שמעון אטלן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת רכב שנתפס על ידי המשיבה. ביום 10.8.2016 נעצר בנו של המבקש בחשד לעבירות של הצתה ואלימות במשפחה. בהמשך נתפס על ידי המשטרה רכב מסוג מאזדה הרשום בבעלותו של המבקש.
2. ב"כ המבקש טוען כי הרכב שייך למבקש וכי למבקש אין כל זיקה לחשדות נשוא התיק. הוצג זכרון דברים מחברת ליסינג על שם המבקש. לטענת בא-כוחו, תפיסת הרכב פוגעת במבקש שהינו קשיש בן 80 אשר הרכב משמש אותו לצרכיו היומיומיים. הוא נתן את הרכב לשימוש של בנו אך לא היה לו כל קשר לביצוע העבירות.
3. עוד טען ב"כ המבקש כי אין ראיות שיוכלו לגבש כתב אישום בעבירות של הצתה, וכי בנוגע לחשדות בדבר אלימות במשפחה אין כל זיקה לרכב שנתפס.
4. ב"כ המשיבה טען כי התיק אמור לעבור לפרקליטות לצורך החלטה בדבר הגשת כתב אישום. לטענתו קיים חשד סביר להצתה המתבסס על מצלמות האבטחה בהן רואים את הרכב שנתפס מגיע בסמיכות למקום האירוע בו הוצת רכבה של המתלוננת.
5. לאחר שעייתי בחומרי החקירה שהוגשו לי שוכנעתי כי קיים יסוד סביר להניח כי בנו של המבקש היה מעורב בעבירה של הצתת רכב. אמנם אין מדובר בחשד בעוצמה גבוהה, אך די בחשד זה שהוצג לי על מנת לאפשר בשלב זה את המשך תפיסתו של הרכב. מובן כי אם יוחלט בסופו של יום שלא להגיש כתב אישום בעבירה של הצתה יוחזר הרכב ללא כל תנאי.
6. מאחר שהרכב התפוס נצפה בסמוך למקום האירוע וישנו חשד סביר לשימוש בו במהלך האירוע ישנה זיקה מספיקה בין החשד לבין הרכב שעשוי להצדיק בסופו של יום את חילוט הרכב.
7. באשר לבעלות על הרכב. אכן הרכב רשום על שמו של המבקש. עם זאת, כידוע, רישום בעלות רכב על שמו של אדם אינו מעיד בהכרח על בעלות ברכב (ראו למשל ע"פ 7376/02 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד

נז(4) 574, 558 (2003)). עוד נפסק כי "לעניין חילוט לפי סעיף 39 לפקודה לא הבעלות הפורמאלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, דהיינו זהותו של המשתמש במכונת בפועל" (ע"פ 1000/15 אבו אלחוה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (3.7.2015)).

8. מחומר החקירה שהוצג לי קיימת הודעה מיום 22.8.2016 הקושרת את הרכב התפוס לבנו של המבקש. מעבר לכך בנו של המבקש עצמו מודה כי הרכב ניתן לשימוש הבלעדי למשך שבועיים סביב מועד האירוע. במצב דברים זה יש מקום לדחות את הטענה למצער לצורך שלב מקדמי זה כי הרכב הוא בבעלותו הבלעדית של המבקש.

9. עם זאת יש לבחון בכל מקרה חלופת תפיסה שתפגע באופן פחות בקניינו של המבקש. מקרה זה מצדיק את השבתו של הרכב בתנאים שיבטיחו את אפשרות חילוטו בהמשך ההליך אם כזה יתבקש. בגובה ההפקדה הבאתי בחשבון את הטענות על מצבו הכלכלי של המבקש, ואת עוצמת החשד הסביר שהוצג לי, וכן את טענת ב"כ המבקש כי שוויו של הרכב עומד על כ-25 אלף ₪.

10. לאור האמור אני מורה על השבתו של הרכב בתנאים הבאים:

א. יירשם עיקול לטובת המדינה על הרכב.

ב. המבקש ימציא פוליסת ביטוח מקיף על הרכב לטובת המדינה.

ג. המבקש וכן בנו, מר אילן אטלן, יחתמו על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪ כל אחת שלא יבצעו כל דיספוזיציה ברכב.

ד. המבקש יפקיד סך של 5,000 ₪.

11. החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 18.12.2016 על מנת לאפשר הגשת ערר.

12. המזכירות תודיע לצדדים. תיק החקירה יוחזר באמצעות המזכירות למשיבה.

13. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ז, 11 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.